

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	
Pe un an	160 Lei
Pe jumătate de an	80 "
Pe un pătrar de an	40 "
Un număr	3 Lei.
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei. de aci în sus 200 Lei.

FI BINEVENIT

Pe pământul primului descălecător al țării aprindeați deopotrivă pe ambele coaste fericitei Dacii străbune, Măria Ta, coada Carpați, fiți bineveniți!

boritor din regele glorios al tuturor Românilor, însoțit de ale noastre lacrimi de bucurie! Îți strigăm dar: Fi binevenit!

Te întâmpină aici dragostea noastră toată, sinceră, caldă, și o citești pe ea în zâmbetul fețelor noastre, în pitorescul portului nostru — schimbat de sărbătoare —, în numărul celor cari Te bineventează, — mare ca și însuflețirea lor!

Fiți bineveniți și voi soli ai frăției și ai culturii! Semănători harnici ai scântei de lumină, voi

cari aprindeți astăzi aici nestinsul foc al înțelepciunii — pe care eri meșteșugit

Fiți bineveniți toți câți ați pășit aici în numele acestei culturi deopotrivă înlăntuitoare în tradiția și în binefacerile ei.

Caransebeșul purtător de lumină și credincios păstrător al bunelor îndeletniciri culturale, așteaptă atenția Voastră bună. Entuziasmul bucuriei care covârșește tot și contopește frățietatea dintre Rege și Popor... moment neperitor va însemna în istoria lui.

Casa noastră deschide primitoare porți; bisericile înalță rugăciuni... Vouă

vă închinăm — iubiți oaspeți — întregul nostru gând și sufletul nostru întreg!

Cântarea bisericească și tipicul.

Cântarea bisericească și tipicul: cine dintre noi nu este convins de însemnătatea acestor discipline bine motivate în viața școalelor noastre teologice în urma influenței lor binecuvântate în viața religios-morală a creștinilor noștri? Cine ar cuteza să contesteze importanța lor din punct de vedere practic-religios? Nimeni, bineînțeles că nimeni.

Și dacă totuși ne ocupăm în studiul ce urmează de cântare și tipic, o facem aceasta pentru a reîmprospăta în cuvinte această importanță, căutând să fixăm după merit locul ce li se cuvine pentru acum și totdeauna.

Cântarea bisericească și tipicul sunt ele materii de învățământ teologic? Da, dar materii principale și nu materii secundare, cum par la prima vedere. Cântarea bisericească și tipicul constituie forma exterioară a cultului nostru religios. (Dar oare cultul nu intră, ca element fundamental, în definiția unei religii?) Ele — ca discipline — dau viitorului preot toate calitățile unui bun liturgisitor, și în genere, ritualist bun.

Firește cântarea bisericească variază delat un loc la altul; tipicul este însă același peste tot. Cântarea este o manifestare superioară a unui sentiment oarecare. Cântarea bisericească înalță spre neajunsele sfere divine aburul celui mai candid sentiment omenesc, al sentimentului religios. Ea este efluviul unei nebănuite dar temute puteri, spre sursa ei nemuritoare. Sufletul omenesc îl tentează ades nostalgia patriei sale primitive; în aceste clipe cele mai proprii modalități de apropiere sunt cântecul bisericesc. Ele îi dau cea mai fidelă impresie a eternității pure, ele senzația nemărginirii și a necuprinsului ahtiat!

Sufletul dar caută între altele, mai stăruitor calea vecinicii, sau dupăcum atât de intuitiv spune marele Diaconovici-Loga „...că precum trupul nu numai cu un feliu de mâncare se ține și crește, așa și sufletul pe mai multe cărări, ca și prin niște raze, caută mijlociri de a străbate la fericire¹⁾“. Iar mai încolo, vorbind tot despre cântare zice: „Sfinții Părinți au introdus în Biserica credincioșilor... și cântarea, ca o mijlocire mângâitoare de a deștepta simțirile noastre spre fapte și porniri bune, după care apoi și faptele ca și umbra după trup omenesc, că precum cineva cugetă, așa și fapte aduce. Au nu prin cântări de întristare ne pornim și noi a lăcrima, că simțim condurere: și iară prin cântări de bucurie

ștergem lacrimile, și cu toată societatea împreună ne bucurăm“. Cam în același fel se accentuează acestea în altă parte, u de se spune. „Pentru aceea acum în lucruri de toate zilele se arată amiceața, amora și mulțumita prin semne și expresiuni externe; și pentru aceea bucuria erumpe în salt, durerea în plâns, și omul se simțește mai ușurat, dacă astfel satisface simțământului său²⁾“

Iată dar foarte puține motivări de ordin psihologic a cântării bisericești. Și precum cântarea, așa și tipicul are importanța sa netăgăduită, căci în definitiv noțiunea tipicului are o sferă mai largă, înglobând și sfera noțiunii dintâi într'ânsul.

Motiv de ordin psihologic a stat la temeiul importanței de care s'a bucurat ritualul bisericesc la creștinii primelor veacuri, cari „înflăcărați de primul toc al entuziasmului apropierea imediată a istoriei sfinte și suflarea mai simțibilă a Spiritului dumnezeesc,³⁾“ se adunau în catacombe, peșteri și în fine oriunde se puteau ascunde aducând — în mijloc de cântări — jertfa cea fără de sânge a Mântuitorului. Și dacă ne gândim bine, aflăm că până și reformații incarnați în raționalismul lor exclusivist, au un ceremonial bisericesc, — ce e dreptul — destul de sărac, atunci trebuie să se admită importanța disciplinelor ritualistice. Este o cerință generală a spiritului omenesc, și ea se întâlnește în cultul tuturor popoarelor, de a esterioriza în anumite semne și gesturi, forme palpabile, simțimintele lăuntrice. Ele bat la poarta vieții, tocmai spre a-și afirma existența. Fără a se manifesta în concret, cine le poate constata. Forma dat esse rei!

Rostul respective motivarea didactică a cântării bisericești și a tipicului este o latură și mai importantă, și din acest punct de vedere vom vorbi despre cântarea bisericească în Arul nostru viitor.

(Urmează).

Insemnătatea Bibliei.

De: C. Rudnean.

II.

Cu sufletul plin de rugăciune și cu umilință să cetim Biblia. Cu toată seriozitatea să aprofundăm înțelepciunea divină. Dacă pentru înțelegerea unei probleme dintr'o știință oarecare ni-se cere o deosebită atenție și seriozitate, atunci cu atât mai mult vom putea aplica acest procedeu la Biblie.

2) Mitrofanovici-Tarnawski: Liturgica.

3) Idem.

1) C. Diaconovici-Loga, Octoih și catavasieri, Buda 21 Mai 1826.

Sunt împrejurări grele în viață, când trebuie să luăm hotărâri decisive — atunci e bine să cetim și să plecăm plini de entuziasmul cuvintelor biblice...

Vor fi mulți de altă părere și nici nu trebuie să ne mirăm, căci vremurile pline de criză pe cari le trăim, te pun pe gânduri — orice criză e grozavă, dar criza de spirit te duce la ruină... iar nihilismul e zdruncinarea vieții umane.

Un prieten depe băncile universitare, tăcut și plin de sfială, după mulți ani de lăncezeală sufletească îmi mărturisește câteva din ideile lui. Erau gânduri adunate de ani de zile, ele au izbucnit cu ocazia unei întâlniri — îmi vorbea cu mult dispreț de creștinism, de ideile lui Iisus Christos, de tot ce a făcut El pentru omenire. Prietenul meu de mai bine de 7 ani și-a pierdut ultima speranță de viață creștină, crescut într'un mediu puțin credincios, ajuns la Universitate a cetit câteva scrieri de ale materialiştilor, entuziasmat de Nietzsche și de cărțile acestuia s'a izolat de restul lumii. Îmi spunea grozăvenii, idei pe cari niciodată o minte cât de puțin rațională nu le-ar fi putut spune... toate eforturile mele de a-i arăta că e în rătăcire toate explicațiile date erau zadarnice. Care-i cauza pentru care prietenul meu a rătăcit și și-a pierdut credința? M'am explicat într'un fel 1. cetirea câtorva critici ultra materialişti, 2. lipsa de colegi creștini, 3. mizeria vieții în care se zbătea și pe care și-o explica într'un fel cu totul greșit, dar mai puternice decât toate acestea e lipsa unei Biblii, pe care n'a văzut-o, n'a cetit-o niciodată... dar nici măcar fragmente din ea n'a cetit, n'a auzit cetindu-i-se.

Prietenul meu de la Universitate a rămas până azi fără examene, fără să-și poată face cea mai mică datorie față de părinți?? Lipsa de a pătrunde în înțelepciunea divină l-a adus la o concepție de viață bizară... Și el continuă să trăiască astfel...

Va veni o zi când poate se va trezi... atunci natura-i va apare mai însuflețită, viața mai măreață, iar în sufletul lui se va sălășlui „pacea și dragostea“...

N'a văzut Biblia, n'a deschis-o în nici o dimineață, n'a cetit nici un cuvânt și n'a căutat să-l aplice în ziua aceea — nu! El a auzit că Ea e o născocire a câtorva oameni...

Și câți nu sunt de aceștia?? Lor le spune azi, „*cetiți Scripturile*“ !! Cetiți-le cu multă râvnă, cetiți-le până la sfârșitul vieții voastre — Ea e o comoară prețioasă, pe care sufletul omenesc trebuie să știe să o aducă la lumină...

Comoara desprinsă depe filele Bibliei să o aplicăm vieții noastre de toate zilele, vom înțelege foarte repede că am progresat, că toate faptele noastre zilnice s'au îndepărtat într'un fel, că Dumnezeu deapănarea veghează de noi...

Nu putem opera un bine, fără să ne gândim la Tatăl ceresc... El ne dă puterea de viață și ne îndreaptă spre Împărăția Sa...

Dacă facem o scurtă privire asupra omenirii de azi, trebuie să mărturisim că multă indolență există, că nemulțumirile se țin lanț, că unii pe alții se înșală și se amăgesc. Lumea de azi e plină de mizerie. Cauza atâtor rele o găsim în abaterea ce-o fac de la drumul pe care Dumnezeu l-a dat omului. Omul ar trebui să trăiască în armonie deplină cu semenii săi, dar el se războiește, nu ascultă de Creatorul Său, ci păcătuiește, iar păcătuind se rupe legătura dintre el și Dumnezeu. Omul l-a părăsit pe Dumnezeu, dar *fără de El nu există fericire!*

Fericit e omul care a simțit dorul vieții eterne, acela nu poate să nu dorească legile Dumnezeuști, nu poate să nu se conducă după învățăturile Bibliei...

Dumnezeu, nu odată l-a ridicat pe om din păcat, Biblia ne amintește atâtea exemple pline de mântuire, pe cari Dumnezeu le-a trimis omului.

Din cetirea Bibliei înțelegem „cuvântul Domnului“, fără de El nu poate fi înțelegere și lumină... „Deschide-mi ochii ca să văd lucrurile minunate ale Legii Tale!“ (Ps. 119, 18) Povățuește-mă Doamne pe calea *Adevărului*, a *Dragostei* și a *Păcii*!!

Profesorul *Ed. Montet* de la Geneva, cu drept cuvânt spune: „*nici o carte din lume n'a fost așa de mult comentată ca și Biblia*“ Ea va rămâne până la sfârșitul veurilor cartea cărților, cartea vieții!!!

(Va urma).

Rațiune și credință!...

În clipa în care omul a fost creat și așezat ca stăpânul tuturor făpturilor, în sufletul său a fost sădit de Creator un tovarăș nedespărțit: *credința*. Sub scutul ei ființa omenească ia un senz, viața nu mai e o frunză veștedă bătută în voie de orice suflare și amenințată să fie înghițită la tot pasul de negrul mormânt, ci este un învingător închinat vecinicieii, înaintea căruia tot ce e lumesc se pleacă, căci el poartă *scutul divin: scutul credinței*.

Căci ce poți înțelege cu mintea? Nimic, aproape... nimic. Prin credință însă pricepi tot

rostul lumii și deaceia omul credincios e de mai mult folos decât cel sarbăd în credință. Un suflet curat face mai mult decât capul îngreuiat de știință al omului mândru. Dorința de a cunoaște cât mai mult a pierdut pentru vecinicie pe cel dintâi om; voia să știe totul: dar a găsit..... moartea.

În Sfânta Scriptură, Domnul n'a avut de gând să ne sature de știință.

El a voit să ne întărească credința, să ne curețe inima și să ne hrănească sufletul cu iubirea, cu nemărginita iubire de adevăr și dreptate, bunuri cari se găsesse numai la El.

Credința este, putem spune, o forță conducătoare a omenirii. La săvârșirea oricărei fapte, glasul ei n'a întârziat să-și îndeplinească rolul și vai! decâteori a fost înțeles greșit, omul a ajuns să se distrugă pe sine însuși.

Avutul ca și săracul, împăratul ca și ilotul își închină viața lor, credinței lor din clipa cea dintâi și până la *apoi...*, căci numai ea este reazimul în nevoie.

Nenumăratele nopți nedormite ale mamei, în care veghează la căpătâiul copilului suferind, sunt pentru ea nimica toată când dincolo peste pragul suferințelor i-se năzăresc clipe fericite.

Durerea momentului se topește în lumina orbitoare a credinței ei neprihănite.

În viitorul luptelor, sub noianul gloanțelor omorătoare, ostașul găsește în sfânta cruciuliță de pe piept cea mai caldă și cea mai dulce mângâiere: *mângâierea credinței*.

Apropiindu-și sărmănele-i buze uscate de ea și sărutându-o, el se uită pe sine aproape cu totul și s'aruncă în uraganul ucigător.

În clipele de adâncă cugetare ale gânditorului, atunci când gândul lui pribeag se avântă să înțeleagă tainele lumii, când sufletul se sbuciumă, salvatorul e aci: credința îi întinde mâna darnică și sfânta pace se pogoară întru toate.

Rătăcitul în întinsul deșertului, luntrașul pierdut în lumea valurilor își reazimă trupul obosit de umerii cei puternici ai credinței.

Vânturile și valurile își potolesc năprasnica mânie și furia dispare la glasul ei, căci „*credința mântuiește*“.

Sihastrul îmbătrânit, retras în tăcuta sa chilioară trăește numai din hrana credinței și ea-i dă bucuria mântuirii și fericirea vecinicii.

Credința a pus pe ins lângă ins și ea ne ține nealterată eterna unitate.

Deaceia, ține bine minte creștine, că numai cu inima smerită și cu cheia credinței în suflet vei putea să înțelegi Sfânta Scriptură și s'o citești cu folosință; — căci cuvântul lui Dum-

nezeu e mai presus de mintea ta neputincioasă și slabă.

Îngâmtat de păcatele mele, trudit și obosit în lăuntruul meu, mă depărtam meru de Tine Dumnezeu umblând în căi pline de dureri“, zice Fericitul Augustin, povestind păcatele tinerețelor sale.

Femeii celei păcătoase și bolnave Domnul i-a dat vindecare prin cuvintele: *Credința ta te-a mântuit!*

Întreabă-te: putea-vei tu să meriți asemenea cuvinte??!

Dimitrie Anuțoiu
preot.

Oda*)

Națiune

Charu fiâ incensu tûu; pe Altărele Thrónului!

Acnu propășește, amice Române,
Quâci ți sê deschide, o bunâ cârăre,
Ècco veđi à ceia, ênaltâ montânâ.
Pliacă! La Parnâsus, còlo te êndeamnâ
la sânta luminâ.

Pe câllea ta nù's spini, nu te'nfiarăre,
Nêluciri pe însa, nu vei invenire,
Minérva deassa, á înțellectiuni,
Pe tine pavôdiâ, cu scutu lumini
cu sânta prudentiâ.

Acnu dar retrăge, de pe ochi-ț' vèlu,
Gue prea triste ție, ó bumbraiva cielu,
Și dâ uite lăudâ, Dêului dreptăți
Pentru dón cielescu, de a șe'nalt'prețiu
la thrónu țeiri.

Sê auđi lúmea, mónstia-ți buccurirea,
Astâ-đi toți sê sênte, com êți bate córdia
Dên animâ purâ, reddâm mulțsumire
Monarchului nostru, pentru êndurare
cea părintească.

Prên aegalitate, sigilla dreptăți
Lingva cea Romanâ, átlâ demnu-l prețiu
Pe bâssa éi zjâice, á frăției sêntiu
Quând toți elémenti, sunt tot de un prețiu
ên frățietate.

*) Titlul complet este: „Oda cu ocasiunea introducerii a lui Petru Popescu de profesor a lingvei Române în Archimnâsiu Temeșianu (?) dd 12 a luni lui Maiu anno 1851 de ventulea română cântata de dopò théma Di Marinescu, de D. Ioann P. Sêmănu Praevotu Român ên emolumentu Națiunei Române compusă.“ Se găsește în muzeul diecezan — desp. Arhiepiscopului Filaret. O publicăm cu ortografia sa originală pentru curiositatea limbei atinse și de influența latinizantilor și la curentului italian al lui Eliade în pitorescul arhaic de acum 80 de ani precum și pentru amintirea ce face de un „Arhigimnaziu meșian“ la anul 1851!

Doru nostru  sst , schola să s'inciap 
 Minte  să s'lumine, j ventutea n str 
 Schola să s'inciap , nequeq nd să nu'ncie e
 Lingva cea Rom n , professor să aibă
  n avenir .

Laudă fi  v v , s nceri Mac en i
 Qu li lumin rea, Romanime  dării
 Pe c lcea cultură, crese i humanimea
 F c   eu v v , parte de lumin 
 d'gloria aetern .

Comunicări pastorale.

De: Pr. Eugen Sudre ianu

După terminarea adunării eparhiale din a. c.  n ziua de 20 Maiu am avut fericirea de a lua  i eu parte la o conferin   ntim  pastorală prezidată de Prea Sfini itul Episcop Iosif, în care conferin  Prea Sfini itul nostru părinte Episcop ne-a dat nouă celor prezen i îndrumări preioase cu privire la activitatea noastră pastorală din parohiile ce le conducem, cu dorin a ca aceste îndrumări să le comunicăm cu dragoste frătească tuturor celor interesa i, ca unele rele ce au început a se ivi tot mai pronun at, să înceteze în activitatea noastră pastorală; ne av nd prilej, până acum vin a le face cunoscute abea acum în această conferin , îndrumările  i dorin ele Prea Sfini itului nostru Părinte Iosif cu privire la activitatea noastră pastorală din parohii:

1. Una din primele recerin e pastorale ieste ca viața preotului înlăuntru  i în afără să fie „fără prihană” strict morală: „A a să lumineze lumina — morala — voastră înaintea oamenilor ca v z nd faptele voastre cele bune, să preamărească pe Tatăl nostru cel din Ceruri”. Să se înconjure ori ce faptă sau rela iune care ar fi scandaloasă, sau ar avea chiar  i numai aparen a de  ncorect , deoarece r ul fie c t de mic, mai lesne iese la iveală ca orice altă faptă bună  i vă putei închipui cu c t  părere de r u  i chiar consterna ie ia la cuno tin  Prea Sfini itul nostru Părinte fapte imorale  i scandaloase de ale preo ime  Sale din eparhie,  i să o lua i la cuno tin  fraiilor că Prea Sfini itul nostru St p n cunoa te multe din faptele noastre, aduc ndu-ne înainte la aceea conferin  fapte concrete s v r site de unii frai, cari au uitat de sine dar ar fi penibil să cunoască  i alte fapte mai grave; drept aceea în ceasul al unsprezecelea vă zic fraiilor:  ndrepta i-vă că s'  apropiat  mp r tia cerurilor.

Lipsa de tact  i de milă fa  de enoria ii ajun i în lipsuri  i neazuri  i polta hr p rea a

de a  ncassa în taxele stolare sume chiar exagerate. Vremile sunt grele  i lipsurile mari pretutindeni, deci c nd un enoria  ne cere vre-o func iune pentru care suntem  ndrepta i a lua taxe stolare, să fim cu considerare la starea materială  i morală a credinciosului care ne cere vreun serviciu  i la caz de nevoie să lăsăm chiar  i din ceea ce ne compete, sau să-i facem din motive binecuv ntate chiar  i gratuit serviciul ce ni-l vor cere, ca să nu-i înstrăinăm, ci să-i atragem la slujbele cele sfinte de cari simtesc ei lipsă la anumite ocazii,  i ar fi de dorit ca taxele stolare — de i noi stăm pe baza normei stolare din 1881 — adaptată recerințelor de azi — să se uniformeze odată;  n ir  cazurile ce ne-a comunicat P. S. Sa.

3. Lipsa de con tiin ozitate a constatat-o P. Sf. nostru Părinte din împrejurarea că a primit denun uri, că unii preo i nu fac serviciile bisericesti regulat.

Noi trebuie sa stăm neîncetat ziua  i noaptea (căci noi nu avem ceasuri oficioase)  i în tot momentul la dispozi ia fiecăruia dintre enoria i.

Un alt caz în privin a lipsei de con tiin ozitate ne-a adus P. Sf. nostru Părinte când un preot a fost chemat la patul unui muribund pentru a-l  mp rt si cu cele sfinte, a pretextat preotul că acum nu poate veni din cauza că are a călători la Timi oara,  i Prea Sfini itul a avut cuno tin   i de aceea că scopul acestei călătorii a preotului nu a fost de ponderositate, ci mai mult pentru distrac ii  i astfel a murit acel credincios ne mp rt sit, din vina preotului.

4. Prea Sfini itul nostru Părinte este dureros impresionat  i de lipsa de solidaritate, nestatornicia, fudulia  i b rfelile ce dauneaz  între preo i, nici la o tagmă aceste scăderi nu sunt a a de pronun ate ca la tagma preo easc   i dupăcum putem constata, consecin ele acestor scăderi sunt destul de grozave  i pentru noi cari ne cred m scuti i de aceste scăderi.

(Urmează).

Rugăciune*).....!

*Sub crucea Ta Precavute Crist pios genuc i mi-  aplor,
 Pe suflet cerea mă apasă  i graiul mi-  a  de sec.....
 A  urea să-i spun durerea toată  i întregul viers de suferin 
 Să-i spun Prea Milos rde Doamne c l de pu in sunt în credin .*

*Din ochii mei trudi i de Tine, at ca lacrimă s'au preliu.
  i m inile smerit spre ceruri, -- spre Tine Doamne le-am tutius.
 Ascull  candidă rugare; ne-prih n l  rugă-ascull ,
  i marea Ta Milostivire, revars-o peste mine.....multă.*

*St p ne al viei i mele, nu imi da duhul fr nd viei,
 Fere te pe cel ce-Ti gre e te  i de iubirea st p niei
  n suflet toată Pira, toată, Julea-voiu Doamne! s'o adm
 S de te mi iar si în jule-mi, din nou smeritul meu g nd bun*

*) Adaptare în parte după rugăciunea lui Efrem Sirul.

*In mine săvârșeste O! Doamne, iar preadivină slava Ta,
Ca greul care mă apasă să-l pot mai mult a-l îndura.
Imi pune cânt și psalmi pe buze și vers de osanale
Mult gând smerit, iubire, dă-i Doamne slugii Tale.*

*Cu farmecile Tale, cu-a Ta nemărginire,
Dă-mi împărate darul, ci nu cu părtinire,
Să osândesc pe frate, pe semen, sau străin,
Să-ți cânt a vecii slavă, — in vecilor..... Amin!*

*Așa! M-am regăsit. E mare și e sfântă,
Puterea Ta. Sunt liniștit acum,.... imi cântă,
....In suflet paradisul, cu îngeri și cu sori;
Mă simt un fulg în aer și fruntea mi-e cu flori.....*

*Pe buze n'am cuvântul; rămân smerit în fața
Mărite-i Tale Taine ce mi-a schimbat viața!....
Sunt iar ca altădată, — serin și — nepătat,
Să-ți cânt un psalm acuma : „Fii Doamne lăudat!“*

Preot, **Dimitrie Anuțoiu**

Crâmpie

Pomana săracului...

Eșisem Dumineca trecută la Teiuș. Nu ploua, dar toamna se simțea binișor. Cerul era întristat și el ca și ramurile golașe ce-și plângeau frunzele îngălbenite...

Veniam pe cale — la deal — o femeie cu o fetiță alături de ea.

Iată-le ajunse acas și întrând în grădină alături de care stăteam eu pe o bancă.

Fetița era golașă; un paltonaș rupt în spate, pe cap o scufiță prin care ici-colo i se vedea părul, iar în picioare nimica, era desculță.

O chem la mine, o întreb cum o cheamă și dacă-mi răspunse frumos îi dădui un ban. Mama fetei începu să-mi mulțumească în fel și chip.

„Sfânta zi de astăzi să Vă ajute! Dumnezeu să Vă dea sănătate Dumnezeu...”

„Iată visul meu Doamne, că visai astă noapte că venia fratele meu la mine cu o traistă plină de colaci în mână, dar el nu vine, că-i mort...”

„A căzut în război?”

„In războiu și-i mort și dacă-i mort, de unde să mai vină”.

Câteva clipe trecură. Deodată aud venind cineva pe la spate. Era femeia cu cele două fetițe, că avea încă una mai mică. În mână avea un mănunchiu de flori întârziate de toamnă.

„Primește-le cocoane, te rugăm, că noi suntem săraci, și atâta vă putem da și noi. Să fie pomană fratelui meu!”

Adu-ți aminte...

Tot într-o Duminecă a fost și asta — sau poate era altă sărbătoare, — știu însă sigur că era o zi de sărbătoare, și nu tocmai de mult.

In pragul bucătăriei stătea servitoarea și cosea cu acul la niște lucruri de casă. O femeie intra:

„Da, cum poți să coși astăzi, fată, zi de sărbătoare? O așa's fără Dumnezeu?”

„Ce să fac?” — fu tot răspunsul fetei care mai ridică amărită și din umeri spre a și-l completa.

Adevărul e că fata lucra cu acul pentrucă așa îi porunca gazda, care-i ovreu. Și cine știe, o fi pus-o în adins să lucreze pe biata fată?

Dar atunci care e rostul diverselor societăți, patronale, filantropice, creștinești etc. etc?...

ȘTIRI

M. S. Regele mareșal al armatei. La încheierea manevrelor regale din luna trecută, Majestatea Sa Regele Carol al II-lea a fost proclamat mareșal de armată. Solemnitatea s'a făcut în orașelul Sighișoara, în prezența primului ministru, ministrul armatei și a înalților ofițeri. La interesantul act au participat și dnii generali Averescu și Prezan, Mareșali români.

Pe seama locului de pelerinaj „Piatra Scrișă” au dăruit: comerciantul Alexandru Bona și soția sa Maria din Teregova 200 lei, comerciantul Petru Bârșan din Bozovici 200 lei, Ioan Smeu din Bozovici 150 lei și Iconia Chera din Armeniș 100 lei, cari sume s'au primit cu mulțumită, predându-se destinațiunei.

Nouă milioane Lei pentru biserica din Costești. Toa ă lumea își va aduce aminte de frumoasa întâmplare dela Costești, din zilele Învierii Domnului ale acestui an. Pornindu-se colectă în țară pentru adunarea fondurilor pe seama bisericii noi din Costești, care este în curs de zidire, s'a ajuns la frumoasa sumă de nouă milioane. Eparhia noastră — pe cât de săracă — a contribuit cu peste cincizeci de mii Lei!

Poșta Consiliului Eparhial.

Au obvenit cazuri, că unor comune bisericesti li s'a comunicat, că datorează pentru „Foaia Diecezană”, la cecece au răspuns, că abonamentul a fost achitat regulat, fără să ia însă în considerare, că au publicat în foaie anunțuri supuse la taxe, cari taxe nu le-au achitat.

Pentru a evita o corespondență superflua se recomandă comunelor bisericesti, ca îndată după publicarea anunțurilor, să achite taxa pentru publicare.

Ne-a venit la cunoștință, că cerari (vosicari) vin prin comune și vind lumini falsificate, afirmând, că sunt dela fabrica noastră de lumini.

Dupăce Fabrica de lumini nu încredințează și n'a dat acestor cerari, lumini spre vânzare, oficiile parohiale și credincioșii se avizează să nu primească luminile vindute de ei, din contră să facă arătare la jandarmerie, pentru seducere.

Facem atente organele parohiale, ca luminile să nu le procure dela colportori (cerari, agenți etc.) ci dela Fabrica eparhială.

CONCURSE.

Pentru ocuparea postului de preot în parohia subclasă din Bârna, protopresbiteratul Făgetului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Dotaiunca parohiei constă din:

1. Una sesiune parohială, constătătoare din 32 jug.
2. Birul parohial și stola uzitată.
3. Locuință în casa parohială.

Doritorii de a ocupa acest post, să-și trimită cere-urile lor conform Regulamentului pentru parohii Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral din Făget.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 23 Octomvrie 1930.

1—3

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

* BCU Cluj / Central

Nr. 4516 B. ex 1930.

Se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh la parohia vacantă sub clasă din Povergina, protopresbiteratul Făgetului; cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele:

1. Una sesiune parohială, constătătoare din 32 jughere pământ arător, din care numai 17 jughere vor fi în folosința preotului, iar restul de 15 jughere este în folosința comunci politice ca pășune.
2. Stola și birul parohial uzitat.
3. Locuința în casa parohială.
4. Preotul va solvi darea numai după 17 jughere, iar după 15 comuna politică.

Reflectanții la acest post să-și înainteze petițiile de concurs, Prea On. Oficiu protopresbiteral ort. român din Făget.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 23 Octomvrie 1930.

1—3

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

*

Pe baza ord. Ven. Consiliu eparhial Nr. 4365 B. ex 1930 ddtto 31 Iulie 1930 se publică concurs pentru ocuparea postului de capelan la parohia de cl. III. cu drept de succesiune pe lângă preotul Ioan Gherga din Ieloda, protopresbiteratul Buziaș, cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Casa parohială de sub Nr. 47.
2. $\frac{1}{2}$ din intravilanul No. 26.
3. 11 jughere din sesiunea parohială de câtră fostul pământ școlar.
4. $\frac{1}{2}$ din stola uzitată.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită rugă-urile instruate conform normelor în vigoare Prea On. Oficiu protopopesc în Buziaș.

Totodată recurenții sunt poftiți a se prezenta în sfânta biserică din Ieloda în vre-o Duminică sau sârbă-toare pentru a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, cu prealabila încuviințare a Prea On. Oficiu protopopesc, dar nu în ziua de alegere.

Ieloda, din ședința Consiliului parohial ținută la 24 August 1930.

Ioan Roșiu m. p.

v. preș. cons. par.

Ioan Baboru nr. p.

1—3

notar. cons. par.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 339 Port. 1930.

Publicațiune de licitație

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3042/1930 efectuându-se execuțiunea la 5 Iulie 1930 în favorul următoarei Banca Poporală din Caransebeș reprez. prin advocatul Dr. Antoniu Marchescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 2830 Lei — bani capital și acces. mobilele sequestrate și supraseduate care s'au prețuit în 2100 Lei — bani și anume: un cias de aur pentru dame cu lanț lung, un medalion cu lanț, un inel de aur, 24 lingurițe de alpacka se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4339/1930 G. pentru încasarea creanței de 2830 Lei — bani capital cu 15% interese din 20 Octomvrie 1929 și speșele de 1270 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 12 Noemvrie 1930 la orele 4 p. m. în comuna Caransebeș la Banca Poporală și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu aceia observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora. Caransebeș, la 16 Octomvrie 1930. Portărel, Radulescu

Corpul Portăreilor Tribunalul Caransebeș.

Nr. 476 Port. 1930.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1386/1929 efectuându-se execuțiunea la 16 August 1930 în favorul următorului Dr. Nicolae Ionescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 1000 Lei — bani capital și acces. mobilele sequestrate și supraseduate care s'au prețuit în 3600 Lei — bani și anume: doi porci negri de un an se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5116/1930 G. pentru încasarea creanței de 1000 Lei — bani capital cu 13% interese din 23 Februarie 1929 și speșele de 1014 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 18 Noemvrie 1930 la orele 4 p. m. în comuna Turn la locuința următorului și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 21 Octomvrie 1930.

Portărel, Radulescu

Corpul portăreilor Tribunalul Caransebeș.

Nr. 243 Port. 1930.

Publicațiune de licitație

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătoriai urbane din Oradea de sub Nr. 4523/1930 efectuându-se execuțiunea la 7 Maiu 1930 în favorul următoarei Cultura Universală din Oradea reprez. prin avocatul Dr. Antoniu Marchescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 8070 Lei — bani capital și acces. mobilele secestrate și suprasecestrate, cari s'au prețuit în 17.000 Lei — bani și anume: un Radio complet sistem „Lolos“, una armă de vânătoare „Browning“, una armă „Manlicher Schönauer, una armă trader „Görz“ se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătoriai mixte din Caransebeș de sub Nr. 3064/1930 G. pentru încasarea creanței de 8070 Lei — bani capital cu 15% interese din 12 Februarie 1930 și speșele de 1795 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 13 Noemvrie 1930 la orele 3 p. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 16 Oct. 1930.

Portărel: **Radulescu**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 174 Port. 1927.

Publicațiune de licitație

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătoriai mixte din Caransebeș de sub Nr. 5547/1927 efectuându-se execuțiunea la 1 Octomvrie 1927 în favorul următoarei Banca Poporală din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Antoniu Marchescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 5000 Lei — bani capital și acces. mobilele sequestrate și suprasequestrate cari s'au prețuit în 5800 Lei — bani și anume: una oglindă mare, un cias de perete rotund, una jachetă completă cu pantaloni și vestă, două sfeșnice „Alpacka“, un garderob un g'amanțan de voioj, un garderob, una lampă de masă, una oglindă mică, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătoriai mixte din Caransebeș de sub Nr. 6488/1927 G. pentru încasarea creanței de 5000 Lei — bani capital cu 12% interese din 20 August 1927 și speșele de 2215 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 13 Noemvrie 1930 la orele 4 p. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritilor și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX. din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 16 Octomvrie 1930.

Portărel, **Radulescu**

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 34 Port. 1930.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public că în urma decizului Judecătoriai mixte din Caransebeș de sub Nr. 909/1928 efectuându-se execuțiunea la 10 Ianuarie 1930 în favorul următorului Dimitrie Gârpan din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Gheorghe Băican domiciliat în Caransebeș pentru suma de 1650 Lei — bani capital și acces. mobilele sequestrate și suprasequestrate cari s'au prețuit în 4800 Lei — bani

și anume: una cocie cu osii de fier, una mașină de cusut uzată, un dulap înalt cu furnier, un dulap scund cu trei fiocuri se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătoriai mixte din Caransebeș de sub Nr. 551/1930 G. pentru încasarea creanței de 1650 Lei — bani capital cu 10% interese din 10 Februarie 1928 și speșele de 1780 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 15 Noemvrie 1930 la orele 10 a. m. în comuna Caransebeș-nou la locuința urmăritului și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX. din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 20 Octomvrie 1930.

Portărel, **Radulescu**

Publicațiune.

În conformitate cu Instrucțiunile Marelui Stat Major No. 2800/1930.

Cercul de recrutare Severin (Lugoj), aduce la cunoștință tuturor oamenilor dela vatră, născuți în anul 1881 până la 1905 inclusiv, că viza livretelor (controla) va începe la data de 1 Noemvrie 1930 și se va face după itinerarele ce se vor trimite la timp fiecărei Comuni din județul Severin.

Se vor prezenta la viză, toți oamenii din complex-tare, rezervă și miliții, începând cu Contingentul 1927-1903 inclusiv, iar pentru cei ce au făcut Serviciul militar la Grăniceri, marină și Jandarmi, începând cu Contingentul 1926.

Nu se vor prezenta la viză, Oamenii din Contingentul 1928 din toate armele și contingentul 1927 dela Grăniceri, Marină și Jandarmi Scutiții și reformații din contingentul 1927-1903. Toți oamenii din contingentele 1927-1903 inclusiv care au fost concentrați în cursul anului 1930, cu începere dela 1 Ianuarie 1930 la 1 Noemvrie 1930

Com. Cerc. de Rec Severin, Colonel, **Brazda.**

Iosif Schaub

Tinichigiu de lux și de zidiri, se angajează la tot felul de lucrări și anume: facerea de turnuri noi, de cruci noi precum și aurirea lor, facerea acoperișurilor noi, facerea parafulgerilor după regulile tehnice; vopsirea turnurilor, acoperișurilor cu farba „Bessemmer“, cea mai bună farbă, ce apără
16 contra ruginii.

Adresa: Lugoj, Str. Nedelco 35.